

Nu er det så noget helt andet, man har valgt, men konsekvensen er jo den samme, metoden er den samme, målet er det samme. Ærlig talt, hvorfor siger man ikke ligeud, hvad det reelt handler om? Det er dog til at tage og føle på.

Venstre er uenig i en massiv del af den linje, regeringen står for, og det er fair nok.

Venstre deler ikke regeringens fordelingspolitiske holdning, og det er fair nok.

Venstre er ikke enig i regeringens grønne politiske linje hele vejen igennem, og det er fair nok.

Venstre er ikke enig i regeringens boligpolitik, og det er for min part også fair nok.

Venstre synes ikke, når samfundet et øjeblik skal dæmpe sit tempo for ikke at løbe af sporet, at vi så skal fordele den opgave, der skal bæres, ordentligt, solidarisk i såvel den offentlige som den private sektor. Det er man ikke enig i, og det er fair nok.

Problemet er blot, at man ikke siger det åbent og direkte. Jeg foretrækker en reel politisk dyst, en reel politisk diskussion. Der står vi, og dér står de. Det er vores standpunkt, det er deres standpunkt. Det er reelt. Men den her mudderkastning, som har et helt andet formål, synes jeg ikke er fair. Lad os i stedet diskutere åbent med åbenstående hjelm, som CD har gjort det i dag, som regeringspartierne har gjort det, som andre partier har gjort det, selv om det ikke var så mange.

At nogle er uenige, er fair. At Enhedslisten synes, at vi fører en økonomisk politik, Enhedslisten ikke er enig i, er også fair, men lad være med at blande det sammen med personangreb.

Jeg synes ikke, det er smukt at se på, og jeg tror egentlig ikke, det er særlig respekteret. Der har jo altid været diskussioner her i Folketinget, lige så lang tid Folketinget har været her, om, hvem regeringen skulle indgå forlig med: Skulle det være til højre side, eller skulle det være til venstre side af salen? Og når vi indgik forlig til højre side, var de til venstre kede af det, og indgik vi forlig til venstre side, så var de til højre kede af det. Sådan har det altid været.

Lad os diskutere vores partiers holdninger og regeringens strategi på det politiske grundlag, på det ordentlige grundlag, og lad os komme ud af det her med personræset og personangrebene, det tror jeg ikke fører nogen som helst steder hen.

Ja, man kan finde udtalelser og man kan finde målsætninger, som regeringen har sat sig, og også om partierne har formuleret valgkamp

efter valgkamp, som ikke er nået endnu. Det gælder os alle sammen.

Men jeg tillader mig nu alligevel her i min replik at konstatere, at det Danmark, vi har i dag, er et bedre Danmark end det, vi overtog ansvaret for ledelsen af for 6 år siden.

Jeg synes også, jeg har lov til at konstatere, at meget, meget betydelige dele af det regeringsgrundlag, vi lagde frem efter valget, er gennemført. Der er omdelt en dokumentation derfor – jeg skal ikke gå i detaljer – og det er da ganske flot. Vi er jo ikke mere end en fjerdedel henne i den samlede valgperiode, og hvis vi måler, hvor meget der er gennemført i forhold til regeringsgrundlaget, så er vi langt over en fjerdedel.

Jeg siger det med risiko og angst og bæven for at blive skældt ud for, at vi er på vej ind i en reformpause. Men sandheden er jo, at vi har gennemført langt, langt over en fjerdedel af vort samlede regeringsgrundlag, selv om vi ikke er mere end en fjerdedel henne i en normal valgperiode.

Må jeg sige: Vi ved godt, at nogle af de mål, vi har sat os, ikke er nået endnu, men det er der heller ikke noget nyt i i dansk politik, som hr. Peter Duetoft jo så udmærket understregede det.

Det ville virkelig være at svigte, føler jeg, hvis en regering under Socialdemokratiets og De Radikales ledelse ikke tog højde for kursen for det store danske skib, hvis der var en forhindring foran os, og det ved vi jo der er.

Vi ved da godt, at den finansielle krise i Latinamerika, i Asien, i Rusland påvirker os.

Vi ved da også godt, at den økonomiske vækst i Europa påvirker os. Sådan har det jo altid været. Da der var oliekrise i 1970'erne, som hr. Peter Duetoft fremhævede, måtte en regering selvfølgelig justere, rette ind, og sådan vil det også være fremover.

Når befolkningens sammensætning i vores samfund ændrer sig, jamen så må en regering da tage højde derfor.

Når der kommer stadig flere ældre og stadig færre yngre, og det er der jo i og for sig ikke noget forkert i, så må vi da indrette vores politik derefter. Det forkerte ville være ikke at indrette sin politik derefter. Det ville virkelig være at svigte alt det, vi står for.

Når globaliseringen kommer ind over os med fuld fart og teknologien ligeså, skal vi da satse på efteruddannelse, voksenuddannelse og dygtiggørelse af vore medarbejdere og ligeså